

Kap. V. *Børneværnets Omfang. og Administrationens Ordning m. v.* (§§ 83—97).

Omhandler Børneværnets Omfang og giver Reglerne for Forretningsgangen for de sociale Udvalgs Virksomhed paa dette Omraade. Reglerne svarer i det væsentlige til de tilsvarende Regler i Værgeraadsloven; der foreslaas dog indført nye Regler for Afhøring af Vidner og om Dommerens Medvirken ved Iværksættelse af visse Børneværnsforanstaltninger. Der er derhos naturligvis paalagt Medlemmerne af det sociale Udvalg Tavshedspligt, hvilket ogsaa er foreslaaet af Børneværnsudvalget, jfr. Bemærkninger til dettes Forslag Kap. I, §§ 4 og 7 samt 9, Stk. 3, se Sp. 3283—85.

Kap. VI. *Særlige Regler vedrørende København.* (§§ 98—109).

Indeholder Særreglerne for Københavns Kommune. Den af Børneværnsudvalget foreslaaede Ordning, jfr. Udvalgets Forslag Kap. I A, falder i systematisk Henseende i Traad med det øvrige System i Lovforslaget. Fra Københavns Værgeraad har Ministeriet imidlertid modtaget en Henvendelse, i hvilken Værgeraadet under Henviisning til den Betydning, det har vist sig at have, at Repræsentanter for Befolkningen deltager direkte i de enkelte Værgeraadssagers Behandling, indtrængende har henstillet, at det folkelige Elements direkte Indflydelse ved Behandling af Sager angaaende Fjernelse af Børn fra deres Hjem, fremdeles bevares, jfr. nærmere Værgeraadets Henvendelse, der findes aftrykt som Bilag 3 e, se Sp. 3357—62.

Ministeriet har ment at burde imødekomme denne Henvendelse i videst muligt Omfang og stiller derfor Forslag om, at der i Københavns Kommune oprettes et særligt Børnenævn, saaledes at den nuværende Ordning med Kommunens Inddeling i Kredse opretholdes, og at Repræsentanter for disse indvælges i Børnenævnet og deltager i de enkelte Sagers Behandling.

For ogsaa for Københavns Vedkommende at sikre Enhed i Børneforsorgen har man imidlertid anset det for nødvendigt, at der skabes nær Forbindelse mellem Børnenævnet og Kommunens andre Børneværnsmyndigheder; det foreslaas derfor, at Borgmesteren for den Afdeling indenfor Københavns Magistrat, under hvilken Børneværnet hører, skal være Børnenævnets Formand, og at dettes Næstformand, der skal være juridisk uddannet, udnævnes af Magistraten.

Kap. VII. *Om Tilsyn med Børn m. v.* (§§ 110—122).

Bestemmelserne afløser Loven af 23. Marts 1922 om Tilsyn med Børn og § 40 i Fattigloven, men svarer i det væsentlige til disse Bestemmelser; man har dog tilstræbt en mere systematisk Opstilling af Bestemmelserne, ligesom der er foreslaaet Ændringer særlig med Hensyn til Betingelserne for Plejeanbringelser, jfr. herom nærmere Bemærkningerne til Børneværnsudvalgets Forslag, Kap. III, § 6, se Sp. 3301, og til § 115 i nærværende Forslag.

Kap. VIII. *Forebyggende Børneværn.* (§§ 123—129).

Omhandler de forebyggende Børneværnsforanstaltninger, der nu er omhandlet i Værgeraadslovens Kap. IV (§§ 51—55), samt Reglerne i Loven af 30. Juni 1919 om Statstilskud til forebyggende Børneværnsinstitutioner. Medens Anke over Værgeraadenes Beslutninger vedrørende Iværksættelse af forebyggende Foranstaltninger nu sker til Overværgeraadet, foreslaas det i § 124, at Anke over de sociale Udvalgs Beslutninger i saa Henseende skal ske til Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, ommeldte Kommuner til Socialministeren. Med Hensyn til Reglerne om Statstilskud til forebyggende Institutioner bemærkes særlig, at der foreslaas aabnet Adgang til at yde Tilskud, dog ikke udover Halvdelen, ogsaa til saadanne Institutioners Oprettelse eller til Forbedring af allerede i Brug værende Lokaler, jfr. § 129, Stk. 3, hvorhos der foreslaas mere rationelle Regler med Hensyn til Betingelserne for at opnaa Statstilskud, jfr. § 128.

Kap. IX. *Børns Anbringelse udenfor deres Hjem.* (§§ 130—150).

Afløser Bestemmelserne i Fattiglovens § 30 samt Værgeraadslovens Regler om Børns Fjernelse fra deres Hjem og om Forsorgen for saadanne Børn. Som Følge af, at det offentlige Børneværn efter Forslaget henlægges til samme Myndighed, vil de Bestemmelser i Værgeraadsloven, der nu giver Regler for Forholdet mellem Værgeraadsinstitutionen og Forsørgelsesvæsenet og om Børns Overgang fra Værgeraadsforsorg til Særforsorg, jfr. Værgeraadslovens §§ 18—20, kunne bortfalde.